

Medlemmer af den grundlovgivende Rigsforsamling, maatte mene om Betydningen af „Danmarks Rige“, har slet ikke andet at betyde, end hvad samtlige de andre ærede Rigsdagsmænd maatte mene derom. Dernæst skal jeg tillade mig at være af den Formening, at den Gnefte, der har samlet og endnu samler med Hensyn til Betydningen af „Danmarks Rige“, er den ærede Rigsdagsmand (Tscherning: Maa jeg bede om Ordet for en personlig Bemærkning), som nu bekylder os Andre derfor — det er den ærede Rigsdagsmand, som bestandig og senest endnu idag vil have os til at mene, at det danske Monarchie og Danmarks Rige betød og betyder Et og det Samme. Nei, den grundlovgivende Rigsforsamling samlede slet ikke med Hensyn til Betydningen af Danmarks Rige, og den lagde navnlig ikke den Betydning i „det danske Monarchie“, som den ærede Rigsdagsmand nu vil have lagt deri; thi den vidste meget godt og udtalte tilstrækkelig tydeligt, at den lagde Danmarks Riges Grændse ved Eideren. Dersom den havde opfattet Sagen paa samme Maade, hvorpaa den ærede Rigsdagsmand i dette Dieblif vil fremstille den, saa havde den navnlig ikke affattet Grundlovens § 5 saaledes, som den er affattet, thi medens den kalder sit Bærk: „Danmarks Riges Grundlov“, saa siger den i § 5: „Kongen kan uden Rigsdagens Samtykke ikke være Regent i andre Lande end dem, der høre til det danske Monarchie.“ Dersom den havde anseet „Danmarks Rige“ og det „danske Monarchie“ for at være Et og det Samme, saa havde den grundlovgivende Rigsforsamling, som i Grundlovens Titel brugte og indbragte Udtrykket Danmarks Rige, ikke i § 5 skrevet det danske Monarchie og derved ladet Ordets Betydning blive vakkende, — nei! saa havde den skrevet Danmarks Rige; men det skrev den ikke, den skrev det danske Monarchie, fordi den meget vel vidste, at mellem Danmarks Rige, som gaaer til Eideren, og det danske Monarchie, hvortil man dengang henregnede og endnu henregner Holsteen og Lauenborg, var der en mærkelig Forskjel. Den ærede Rigsdagsmand vil upaatvivlelig ogsaa mindes, at der var flere Forslag, som i den grundlovgivende Rigsforsamling havde mange Stemmer for sig, der

gik ud paa, at der i den nævnte Paragraph istedetfor hvad der staaer skulde staae Noget, der omtrent betød: Kongen kan ikke udenfor Danmarks Rige være Regent i andre Lande eller Landsdele end Holsteen og Lauenborg. — Det danske Monarchie blev altsaa ikke dengang gjort eensdydigt med Danmarks Rige, og disse 2 Ting ere, saavidt jeg veed, heller aldrig blevne sammenblandede af Andre end af den ærede Rigsdagsmand, der derfor upaatvivlelig er den Gnefte, som dengang samlede og endnu samler.

Formanden: Rigsdagsmanden for Holsten Amis 2den Valgfreds har Ordet for at gjøre en personlig Bemærkning.

Tscherning: Jeg er fuldkommen overbevist om, at den ærede Rigsdagsmand endnu ikke engang er kommen saavidt, at han kan „samle“ i denne Sag. Jeg vil forøvrigt ikke gaae ind paa det hele Spørgsmaal om Danmarks Rige og det danske Monarchie, men jeg vil absolut tælles imellem dem, der hellere erobre til Fordeel for Danmarks Rige end kaste Noget bort deraf.

Bloug: Jeg troer ikke man kan nægte, at denne Sags Stilling nu er en anden, end den var dengang, den anden Gang passerede denne Sag; thi hvad enten man er officielt bekendt med det fremkomne Forsatningsudkast eller ikke, saa kan man ikke undgaae at see hen til, at det for Manges Dine maa stille sig besynderligt at vedtage en Forandring i Grundloven, forsaavidt de ikke ere tilfredse med det, der skal træde istedetfor, hvad der gaaer ud af Grundloven. Ligeledes forekommer det mig ogsaa, at for dem, der ere utilfredse med Fællesforsatningsudkastet, maa det være en bedre factisk Stilling at forkaste den hvilende Grundlovsbestemmelse end at kjæmpe om Forsatningsudkastet, naar Spørgsmaalet bliver om Grundlovsindskrænkningens Ikrafttræden, thi det vil ganske sikkert gaae her efter den gamle physiske Lov, at naar et Legeme ruller ned af en Straa-plan, stiger Hurtigheden mod Slutningen, og jeg troer, at Slutningshurtigheden i dette Tilfælde vil blive saa stærk, at det vil blive me-